

isse warras ja rõwel, ei tohhi miino peale kōhhut mõista! Meie tahhame pikkemalt õigust otsida." Maddo olli sellega rahhul ja nemad läksid ühheskoos eddasi. Seal tullid hunt ja karro wasto. Nemad akkasiid kōhhe nõuo piddama; mees seisis kanges irmus kiskjate keskel. Hunt ja karro ütlesid taarna wiisi: "Maddo wõib mehhe tappa, sest temal on nälg." Agga mees kargas kõrwale, kiffendades: "Arra te üllekōhhut! — Reed mõrtsokad ja rõwolid ei tohhi miino peale kōhhut mõista; lasti kufinga jure. Mis kuuingas õiguseks arwab, sellega tahhan leppida." Hunt ja karro ütlesid naeratades: "Sa wõid õnne katsuda, siiski jääb õigus maole." Rõnda tullid nemad ühheskoos teie kuuinglisko lehto ette; Kriimsilmal kaks poega Laiwats ja Täitmata kahas, kes ka mehhest ossakest lootsid sada. Abbe-mata ulgumise pärrast aeti neid kuuinga koast wälja. Mees juttustas õma willetsat luggu ja pallus teilt õigust ja armo. Maddo ei salganud mehhe abbi egga enda wande tõutust, agga nälg olli suur, selle pärrast ei wõinud ta mehhe peale allastada. — Teie ollite, armoline kuuinga issand, suren murtres, sest mõlemil näis õigus ollema. Ühhelpool seisis mehhe hätego, teisel pool mao pinaw nälg: kellele piddi õigust mõistatama? Rõumehhed kutsuti kōkko; surema ossa arwamist mõda olli surem õigus mao poolt. Seal tuli Reinowadder senna; teie andsite kohtomõistmiste tema oles. Kui Reinowadder tülili olli kuulnud, ütles ta targa sõnaga: "Sunne kui

kōhhut mõistan, pean mao seal aia mulgus lingus nāggema, kus tallomees tedda leidis." Maddo seuti siis jälle aiamulko lingusse; Reinowadder ütles: "Küüd on mõlemad endises seaduses, kudda nad enne tülili olnud; kasso ja kahhi on alles endine; miino arwates näitab õiguse otsus selgest wälja. Du tallomehhel iino, siis wõib ta teistkorda mao lingust peasta; kui ta tedda ei tahha teha, siis jägo maddo lingu; mees wõib õma teed minna. Kōhhus on eisas."

Teie ni hästi kui teised ollite Reinowadderi targa kohtomõistmiste rahhul, tedda lideti iggal pool ja tallomees läks sure tänoga arra. Pärrast tedda rāgiti kuuinga koas: "Karro ja hunt on sõas waprud mehhed rammo pärrast, agga targaks nõuo andjaks nemad ei kõlba. Pealegi tewad nemad rigile kahju, kui rahho aenal õma rammo teistele kahjuks näitawad, ja seal kus tubba põlleb, kassokat lähwad seendama. Iggas kōhhas peab muina retbo walgega neile jama ja muina koor antakse teistele." Armoline kuuinga issand! andke Reinowadderile seford andeks! Tema pissokesed kõwwerused on tühjaks arwata sure kasso wasto, mis ta tarlus teile siggitab."

Kuuingas lubbas asja mõtlemise peale jätta, ja rākis siis isseenesega: "Reinowadder on kelu, kes tohhib tedda uskuda, ehk jõuab tema karwawuse wasto seiista? Hunt, karro, issane kas, kōddo-jānes ja warres on kõil tema kimpus olnud; ühhelt nūlgis lingad, teise paani nāppistise, kolmandalt